

Jacek Gołaczyński

Wybrane zagadnienia egzekucji z rachunku bankowego

1. Pojęcie rachunku bankowego

Prawo bankowe w art. 49 pkt 1-3 stanowi, że banki prowadzą rachunki bankowe dla osób fizycznych i osób prawnych oraz dla jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej, o ile posiadają zdolność prawną oraz że rachunki te prowadzone są w złotych i w walutach obcych, a bank swobodnie dysponuje powierzonymi środkami pieniężnymi, dokładając w zamian starań w zakresie bezpieczeństwa powierzonych bankowi środków pieniężnych¹.

Pojęcie „rachunek bankowy” jest pojęciem wieloznacznym. I tak, np. wg Z. Żabińskiego istotę rachunków bankowych można rozpatrywać z dwojakiego punktu widzenia: materialnego i formalnego. Pod względem materialnym rachunek bankowy jest stosunkiem prawnym, zachodzącym pomiędzy bankiem a jego klientem, zwanym posiadaczem rachunku bankowego. Pod względem zaś formalnym stanowi on odbicie wspomnianego stosunku prawnego w księgach banku, znajdujące wyraz w formie konta, na którym zapisuje się obroty pieniężne dokonywane przez bank w wyniku poleceń posiadacza rachunku².

---

¹ M. Bączyk, [w:] M. Bączyk, E. Fojcik-Mastalska, L. Góral, Z. Ofiar-ski, J. Pisuliński, W. Pyziół, *Prawo Bankowe. Komentarz*, pod red. E. Fojcik-Mastalskiej, Warszawa 1999, s. 71.

² Z. Żabiński, *Umowa rachunku bankowego*, Warszawa 1967, s. 9.

W. Pyziół uważa natomiast, że termin „rachunek bankowy” może oznaczać:

Po pierwsze, stosunek cywilnoprawny o charakterze obligacyjnym, powstający w wyniku zawarcia umowy rachunku bankowego w rozumieniu art. 725 k.c., tj. umowy, na podstawie której bank zobowiązuje się względem kontrahenta (posiadacza rachunku) na czas oznaczony lub nieoznaczony do przechowywania jego środków pieniężnych oraz do przeprowadzenia na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych. Umowa ta jest instrumentem wykonywania przez bank czynności bankowej, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 pr. bank. („przyjmowanie wkładów pieniężnych płatnych na żądanie lub z nadejściem oznaczonego terminu oraz prowadzenie rachunków tych wkładów”).

Po drugie, stosunek cywilnoprawny o charakterze obligacyjnym, nawiązywany w związku z wykonywaniem przez bank czynności bankowych, określonych w art. 5 ust. 1 pkt 2 pr. bank. („prowadzenie innych rachunków bankowych”), a wynikający z innej niż umowa rachunku bankowego umowy, przewidującej przyjęcie przez bank od kontrahenta środków pieniężnych na przechowanie z obowiązkiem ich zwrotu lub wypłacenia osobie trzeciej, np. umowa o tzw. kaucję na zabezpieczenie (art. 102 pr. bank.) oraz umowa o tzw. rachunek depozytowy (rachunek typu *escrow*).

Po trzecie, odzwierciedlenie w księgach rachunkowych banku przysługujących bankowi wierzycelności lub obciążających go długów, wynikających z różnego rodzaju umów, np. z umów rachunku bankowego, umów pożyczek, o kredyt bankowy, o przechowanie przedmiotów lub papierów wartościowych, o wykonywaniu czynności maklerskich itp. (w omawianych przypadkach mówi się często o rachunku bankowym w znaczeniu formalnym)³.

Analiza treści art. 49-62 pr. bank. pozwala na stwierdzenie, że przepisy te odnoszą się do umów rachunku bankowego w rozumieniu art. 725 k.c. i stanowią pod względem merytorycznym uzupełnienie regulacji kodeksowej (art. 726-733 k.c.).

W porównaniu z dotychczasowym stanem normatywnym (pr. bank. z 1989 r.), regulacja dotycząca rachunków bankowych, zawarta w nowym

---

³ M. Bącznyk, *op. cit.*, s. 76-77.

prawie bankowym, jest bardziej rozbudowana i częściowo odmienna pod względem merytorycznym.

Sytuację prawną stron umowy rachunku bankowego (ich uprawnienia i obowiązki) określają w sposób szczegółowy postanowienia regulaminów wydawanych przez banki na podstawie art. 109 pr. bank., odrębne w stosunku do poszczególnych odmian rachunków bankowych⁴.

2. Rodzaje rachunku bankowego

Rodzaje rachunków bankowych określa art. 50 ust. 1 pr. bank., są nimi:

- 1) rachunki bieżące,
- 2) rachunki pomocnicze,
- 3) rachunki lokat terminowych,
- 4) rachunki oszczędnościowe – wkłady oszczędnościowe.

W przepisach prawa bankowego brak jest definicji ww. rodzajów rachunków i nie przewidziano dla nich, poza rachunkami oszczędnościowymi, żadnej szczególnej regulacji prawnej.

Przy omawianiu rodzajów rachunków bankowych trzeba uwzględnić:

- 1) rachunki oszczędnościowe osób małoletnich,
- 2) rachunki bankowe wspólne.

Ad 1) Wyjątek od zasady, że tylko osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnej może samodzielnie zawrzeć z bankiem umowę rachunku bankowego wynika z art. 59 pr. bank. Przepis ten stanowi, że „osoba małoletnia może posiadać rachunek oszczędnościowy, a po ukończeniu lat trzynastu także podejmować z tego rachunku wypłaty, o ile nie sprzeciwia się temu jej przedstawiciel ustawowy”.

Podejmowanie wypłat z rachunku oszczędnościowego, w przypadku rachunków osób małoletnich poniżej lat trzynastu, może nastąpić wyłącznie na żądanie i do rąk przedstawiciela ustawowego tej osoby.

Ad 2) Termin „wspólny rachunek bankowy” oznacza stosunek prawny, w którym w roli „posiadacza rachunku” występują co najmniej dwa podmioty (współposiadacze rachunku).

---

⁴ *Ibidem*, s. 77-78.

Nie jest takim rachunkiem rachunek otwarty dla jednej osoby, która upoważniła inną osobę (osoby) do dysponowania wkładem (pełnomocnictwo).

Wspólny rachunek bankowy może także powstać *ex lege* w wyniku wstąpienia w prawa i obowiązki zmarłego posiadacza rachunku przez jego spadkobierców. Rozróżniamy dwie formy rachunku wspólnego. Pierwszą z nich, w praktyce stanowiącą regułę, jest tzw. rachunek wspólny rozłączny, w ramach którego każdy ze współposiadaczy ma prawo do samodzielnego (tzn. bez udziału pozostałych) dysponowania wkładem znajdującym się na rachunku. W przypadku natomiast tzw. rachunku wspólnego łącznego, wkładem współposiadacze rachunku mogą dysponować tylko łącznie. Ta forma rachunku wspólnego nie występuje, jak dotychczas, w polskiej praktyce bankowej⁵.

3. Postępowanie egzekucyjne z rachunku bankowego

Przedmiotem egzekucji świadczeń pieniężnych, w myśl kodeksu postępowania cywilnego, mogą być ruchomości, nieruchomości, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności i inne prawa majątkowe (zbywalne), a także wierzytelności wynikające z rachunku bankowego.

Przez wierzytelność wynikającą z rachunku bankowego rozumie się wszelkie prawa posiadacza rachunku, jakie przysługują mu względem banku, a w szczególności prawo żądania wypłacenia odpowiedniej, znajdującej się na rachunku, a wpłaconej uprzednio przez posiadacza lub osoby trzecie, ewentualnie z umówionymi odsetkami, kwoty pieniężnej⁶.

Postępowanie dotyczące egzekucji z rachunków bankowych uregulowane jest w art. 889-893 k.p.c. w dziele zatytułowanym „Egzekucja z rachunków bankowych”, które szczegółowo normują kwestie związane z zajęciem rachunku bankowego, ze skutkami tego zajęcia, z przebiegiem egzekucji z rachunku bankowego, z obowiązkami banku itd. Do egzekucji z rachunków bankowych odnoszą się również przepisy ogólne dotyczące postępowania egzekucyjnego, a więc wszczęcia postępowania egzekucyjnego oraz czynności tego postępowania (art. 796-817 k.p.c.), zawie-

---

⁵ W. Pyziół, *Umowa rachunku bankowego*, Warszawa 1997, s. 78-80.

⁶ G. Sikorski, *Egzekucja z rachunków bankowych i bankowych papierów wartościowych*, Sopot 1996, s. 113.

szenia i umorzenia postępowania egzekucyjnego (art. 818-828 k.p.c.), powództw przeciwegzekucyjnych (art. 840-843 k.p.c.), jak również przepisy dotyczące organów egzekucyjnych i klauzuli wykonalności (art. 758-795 k.p.c.).

W kodeksie postępowania cywilnego w art. 1060 uregulowany jest także szczególnie sposób dochodzenia należności od Skarbu Państwa, związany z rachunkiem bankowym⁷.

Wierzytelnością pieniężną jest wierzytelność, której przedmiotem jest świadczenie oznaczonej sumy pieniężnej. Nie ma zatem różnicy, czy przedmiotem wierzytelności jest waluta krajowa, czy zagraniczna. Nie ma znaczenia, czy egzekucja została skierowana do rachunku bieżącego, pomocniczego, rachunku do rozliczeń zagranicznych, czy też lokat terminowych lub wkładów oszczędnościowych (w tym w walutach obcych)⁸.

Jednakże – jak zauważa E. Wengerek – rachunki bankowe związane z dokumentami podlegają trybowi egzekucji z wierzytelności związanej z posiadaniem dokumentów, przewidzianym w art. 901 k.p.c. Dokumentem takim jest książeczka oszczędnościowa, która stanowi rodzaj papieru wartościowego⁹.

Prowadzenie zatem egzekucji z rachunku bankowego, stanowiącego wkład oszczędnościowy, nie opiera się na przepisach art. 889 k.p.c. i nast., lecz na powołanym artykule 901 k.p.c.¹⁰

Niektóre środki zgromadzone na rachunkach bankowych, ze względu na ich pochodzenie bądź rodzaj rachunku albo z innych ważnych przyczyn społecznych lub gospodarczych, mogą podlegać ochronie polegającej na wyłączeniu ich w całości, lub w określonej części spod egzekucji

---

⁷ *Ibidem*, s. 114-115.

⁸ J. Treder, [w:] M. Chmielewska, E. Giezek, I. Głowczewska, E. Jokić, Z. Knypl, R. Kowalkowski, E. Kozik, H. Langa-Bieszki, Z. Merchel, Z. Szczurek, J. Freder, G. Wróblewska-Wcisło, *Kodeks postępowania cywilnego, Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, Komentarz*, pod kierunkiem Z. Szczurka, Sopot 1994, s. 287.

⁹ Z. Żabiński, *op. cit.*, s. 127.

¹⁰ E. Wengerek, *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, Komentarz do części II, Kodeks postępowania cywilnego*, Warszawa 1998, s. 420.

(art. 56 ust. 1 pr. bank., dotyczący wkładów oszczędnościowych osób fizycznych)¹¹.

Na tym rachunku bankowym dłużnika mogą być też przechowywane środki pieniężne nie podlegające egzekucji; dotyczy to zwłaszcza kwot wskazanych w art. 831 § 1, tzn. wyasygnowanych na pokrycie wydatków albo wyjazdów w sprawach służbowych i przyznanych przez Skarb Państwa lub jednostki gospodarki społecznej na cele specjalne¹².

Zajęcie wierzytelności wynikającej z rachunku bankowego następuje w momencie doręczenia bankowi zawiadomienia o zakazie wypłat z tego rachunku – art. 890 § 1 k.p.c. Dla osiągnięcia skutków zajęcia w sensie konstytutywnym konieczne jest zatem doręczenie zawiadomienia bankowi, a nie dłużnikowi, które ma charakter jedynie deklaracyjny¹³.

W egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego dochodzi do zajęcia praw dłużnika przysługujących mu z umowy rachunku bankowego, zwłaszcza prawa udzielania zleceń odnośnie do rozliczeń pieniężnych. W rezultacie skuteczne wszczęcie egzekucji z rachunku bankowego prowadzi do blokady tego rachunku. Zajęcie jest skuteczne do chwili zrealizowania tytułu wykonawczego, na podstawie którego prowadzi się egzekucję, ale jedynie do wysokości należności będącej przedmiotem egzekucji, wraz z kosztami egzekucyjnymi.

Zajęciem objęte są także kwoty, których nie było na rachunku w chwili zajęcia, a zostały wpłacone dopiero po dokonanym zajęciu. Nie ma zatem potrzeby dalszych dodatkowych zajęć¹⁴.

4. Ograniczenia egzekucji z rachunku bankowego

Zgodnie z treścią art. 890 § 2 k.p.c., wyłączone spod egzekucji są następujące kategorie wypłat:

- 1) wypłaty wynagrodzenia za pracę osób zatrudnionych u dłużnika,
- 2) wypłaty na zasądzone alimenty,

---

¹¹ M. Sycho wicz, [w:] *Komentarz do Kodeksu Cywilnego*. Księga trzecia. *Zobowiązania*, t. II, pod red. G. Bieńka, Warszawa 2002, s. 329.

¹² E. Wengerek, *op. cit.*, s. 425.

¹³ E. Wengerek, *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz*, Warszawa 1972, s. 414.

¹⁴ Z. Świeboda, *Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego*. Część druga. *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne*, wyd. 2, Warszawa 2001, s. 258, 268.

3) wypłaty na renty o charakterze alimentacyjnym, zasądzone tytułem odszkodowań.

Ad 1) Warunkiem zastosowanie tego ograniczenia przez bank jest złożenie przez dłużnika do banku listy płac lub innego wiarygodnego dokumentu. E. Wengerek uważa, że ponieważ w zakresie tego zwolnienia istnieje możliwość dysponowania przez dłużnika rachunkiem bankowym, to wypłata ta może dojść do skutku tylko na podstawie tego żądania.

Z treści art. 890 § 2 k.p.c. wynika, że zwolnienie od egzekucji dotyczy wyłącznie bieżących wypłat na wynagrodzenie za pracę i obejmuje całość wynagrodzenia, w tym nagrody, premie, itp. wynikające z umowy o pracę oraz za prace wynikające z umowy zlecenia¹⁵.

Odmienny pogląd w tym zakresie prezentuje G. Sikorski, twierdząc, że w skład wypłacanych – mimo zajęcia – środków nie mogą wchodzić kwoty przeznaczone na wypłaty nagród, w tym jubileuszowych, premii uznaniowych i innych świadczeń dodatkowych, które nie mieszczą się w pojęciu bieżącego wynagrodzenia za pracę. Także świadczenia okazjonalne – jak uważa G. Sikorski – czy też wynikające z innych tytułów niż stosunek pracy w ścisłym tego słowa znaczeniu (np. wnioski racjonalizatorskie itp.), nie są zgodne z zamysłem ustawodawcy objęcia możliwością wypłaty z zajętego rachunku¹⁶.

Należy podzielić w tej kwestii pogląd E. Wengerka. Obecnie, w warunkach gospodarki rynkowej, zawierane umowy o pracę czy kontrakty menedżerskie zawierają obok wynagrodzenia podstawowego (zasadniczego) także inne składniki wynagrodzenia, wypłacane z osobowego funduszu płac, jak np. nagrody, premie, różnego rodzaju dodatki: stażowe, specjalne, funkcyjne, za pracę w warunkach szkodliwych itp. Zakład Ubezpieczeń Społecznych dla wyliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego przyjmuje przecież także wszystkie składniki wynagrodzenia, jeśli były wypłacane z osobowego funduszu płac.

Ad 2 i 3) Wniosek o wypłatę alimentów lub renty o charakterze alimentacyjnym, zasądzanych tytułem odszkodowań na podstawie art. 444 i 446 k.c., składa do banku osoba uprawniona lub jej przedstawiciel ustawowy, przedstawiając tytuł wykonawczy. Skutkami zajęcia są tylko

---

¹⁵ E. Wengerek, *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne...*, s. 415.

¹⁶ G. Sikorski, *op. cit.*, s. 127.

alimenty bieżące, przy czym wypłata alimentów następuje do rąk osoby uprawnionej, nie do rąk dłużnika¹⁷.

W razie zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego, w tym rachunku obejmującego wkład oszczędnościowy dłużnika, ma zastosowanie art. 891 k.p.c., stanowiący uzupełnienie art. 773-775 k.p.c. Reguluje on sytuację, gdy środki znajdujące się na rachunku bankowym nie wystarczają na pokrycie wszystkich egzekwowanych świadczeń, nakładając na bank obowiązek wstrzymania wypłat z rachunku bankowego i niezwłocznego zawiadomienia organów egzekucyjnych o zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego, w celu wszczęcia przez nie postępowania przed sądem, stosownie do art. 773 k.p.c. Przy czym podjęte w tym względzie działania nie mogą wstrzymać bieżących wypłat na wynagrodzenie za pracę, na renty o charakterze alimentacyjnym oraz alimenty¹⁸.

5. Skutki zajęcia rachunku bankowego

Na skutek zajęcia rachunku bankowego, dyspozycje dłużnika odnośnie do tego rachunku, choćby były uwzględnione przez bank, w stosunku do wierzyciela są bezskuteczne (art. 885 k.p.c.). Tak więc wypłaty dokonane przez bank już po zajęciu rachunku bankowego na zlecenie dłużnika albo dokonane przez niego cesje wierzytelności na rzecz osoby trzeciej lub wypowiedzenie umowy rachunku bankowego są w stosunku do wierzyciela bezskuteczne i nie mają żadnego wpływu na bieg egzekucji¹⁹.

Kolejnym skutkiem zajęcia jest to, że w stosunku do wierzyciela egzekwującego nie są skuteczne rozporządzenia wierzytelnością wynikającą z rachunku bankowego, przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po dacie zajęcia, a także przed tą datą, jeżeli wymagalność tych kwot następuje po zajęciu (art. 893 w zw. z art. 885 k.p.c.).

Następnym skutkiem zajęcia rachunku bankowego przez organ egzekucyjny jest możliwość wykonywania przez wierzyciela wszelkich praw

---

¹⁷ J. Treder, *op. cit.*, s. 294.

¹⁸ Z. Świeboda, *op. cit.*, s. 262.

¹⁹ E. Wengerek, *Glosa do wyroku SN I CR 356/64*, OSPiKA 1967, nr 6, poz. 133.

i roszczeń posiadacza rachunku w stosunku do banku (art. 893 w zw. z art. 887 k.p.c.).

Na tej podstawie wierzyciel ma prawo, w miejsce dłużnika, do wytoczenia powództwa przeciwko bankowi. Do procesu tego powinien przypoznać dłużnika. Do obowiązku banku należy natomiast wskazanie wszystkich wierzycieli, z których wniosków prowadzona jest egzekucja z rachunku bankowego (art. 887 § 2 k.p.c.)²⁰.

Skutkiem zajęcia jest też możliwość odebrania dłużnikowi przez komornika, na wniosek wierzyciela i w jego obecności, dokumentów stanowiących dowód wierzytelności, wynikający z rachunku bankowego oraz złożenia tych dokumentów do depozytu sądowego (art. 893 w zw. z art. 888 k.p.c.).

Jeżeli przedmiotem zajęcia będzie wierzytelność z rachunku bankowego, na którym został ustanowiony limit debetowy, wówczas zajęcie rachunku bankowego nie może obejmować wierzytelności z tytułu kredytu udzielonego posiadaczowi rachunku przez bank (w ramach dopuszczalnego debetu). Jeżeli bowiem umowa rachunku bankowego dopuszcza debet, wówczas taką sytuację należy zakwalifikować jak udzielenie kredytu z możliwością jego wykorzystania w określonej wysokości i w określonym czasie. Wierzyciel mógłby ewentualnie dokonać zajęcia także i tej wierzytelności, gdyby wniosek taki wyraźnie złożył, a komornik, zajmując wierzytelność z rachunku bankowego, dokonałby także zajęcia wierzytelności z tytułu kredytu. W takiej sytuacji do zajęcia wierzytelności z tytułu udzielonego kredytu miałyby zastosowanie przepisy art. 895 k.p.c. i nast. (Dział IV. „Egzekucja z innych wierzytelności i innych praw majątkowych”). Oczywiście posiadacz rachunku jako wierzyciel z tytułu umowy kredytu nie musi korzystać z przyznanego mu kredytu (debetu). Przepis art. 887 § 1 k.p.c. przyznaje wierzycielowi uprawnienie do wykonywania wszelkich praw i roszczeń dłużnika. Jeżeli posiadacz rachunku bankowego ma prawo korzystać ze środków pieniężnych banku w granicach przyznanego mu debetu, to oznacza, że w z chwilą zajęcia uprawnienie to przechodzi na wierzyciela. Wierzyciel może zatem domagać się od banku wypłaty kwoty odpowiadającej dopuszczalnemu debetowi. W takim

---

²⁰ S. Dałka, J. Rodziejewicz, *Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz*, Gdańsk 1994.

wypadku dochodzi właśnie do zajęcia wierzytelności przysługującej posiadaczowi rachunku względem banku.

Należy zauważyć, że sytuacja banku w takim wypadku jest podwójnie niekorzystna. Po pierwsze, bank nie może już wykonywać dyspozycji posiadacza rachunku w zakresie spłaty debetu dokonanego przed zajęciem. Po drugie, jeżeli na rachunku dłużnika będzie utrzymywało się przez dłuższy czas saldo zerowe, to dopiero po 5 latach, jeżeli na rachunku nie dokonano żadnych obrotów poza okresowym dopisywaniem odsetek (art. 58 pr. bank.), umowa rachunku bankowego ulegnie rozwiązaniu. Jeżeli posiadacz rachunku spłaca dokonany debet, nie wpłacając jednak na rachunek kwoty przekraczającej dopuszczalne saldo debetowe, wówczas wpłaty te nie są przeznaczane w pierwszej kolejności na spłatę tego debetu, a wpływają do „masy egzekucyjnej”, podlegającej podziałowi w ramach podziału sumy uzyskanej z egzekucji. Aby bank uczestniczył w takim podziale konieczne będzie wystawienie tytułu egzekucyjnego i po zaopatrzeniu go w klauzulę wykonalności przyłączenie się do prowadzonej już przez innego wierzyciela egzekucji.

Jeżeli przedmiotem zajęcia jest rachunek bankowy, na którym została ustanowiona blokada (np. tytułem zabezpieczenia), wówczas należy podzielić pogląd W. Pyziola, że komornik nie może żądać od banku wypłaty środków pieniężnych zgromadzonych na tym rachunku, chociaż G. Sikorski uważa, że blokada jest zabezpieczeniem skutecznym jedynie między stronami tego stosunku prawnego (między bankiem a dłużnikiem). Bank nie ma jednak obowiązku wypłaty środków pieniężnych objętych blokadą wierzycielowi egzekucyjnemu. Z przepisu art. 887 § 1 k.p.c. wynika bowiem, że wierzyciel może wykonywać jedynie te prawa i roszczenia dłużnika (posiadacza rachunku), które temu dłużnikowi przysługują. Dłużnik nie ma natomiast uprawnienia do wypłaty środków pieniężnych objętych blokadą. Ponadto bank, wobec skierowania egzekucji do rachunku bankowego, na którym została ustanowiona blokada zabezpieczająca spłatę kredytu, może obawiać się zagrożenia spłaty kredytu. Bank może w takiej sytuacji wypowiedzieć umowę kredytu (art. 75 pr. bank.) i po upływie terminu wypowiedzenia żądać zwrotu udzielonego kredytu. Bank nie może jednak zaspokoić się z sumy pieniężnej zablokowanej tytułem zabezpieczenia tego kredytu. Powinien wystawić tytuł egzekucyjny i po uzyskaniu klauzuli wykonalności przyłączyć się do egzekucji

prowadzonej już przez egzekwującego wierzyciela i uczestniczyć w podziale sumy uzyskanej z egzekucji, korzystając z przysługującego mu pierwszeństwa. Opisana sytuacja dotyczy wypadku, gdy wierzytelność z tytułu spłaty kredytu nie była jeszcze wymagalna w chwili zajęcia rachunku bankowego.

Na skutek zajęcia powstają też określone obowiązki banku prowadzącego rachunki oraz związana z nimi odpowiedzialność banku i jego pracowników. Dotyczy to głównie obowiązku przekazywania odpowiednich środków komornikowi i wspomniany wcześniej obowiązek niedokonywania wypłat z zajętego rachunku poza kwotami określonymi w art. 890 § 2 k.p.c.²¹

---

²¹ G. Sikorski, *op. cit.*, s. 129-130.